

PERCY JACKSON VE
**YUNAN
KAHRAMANLARI**

11. Baskı

Çeviren:
Taylan Taftaf

ÇOKSATAN PERCY JACKSON VE OLİMPOSLULAR SERİSİNİN YAZARI

RICK RIORDAN

X-
LIB
RIS

PERCY JACKSON VE YUNAN KAHRAMANLARI

Exlibris, kitap kapağının içinde veya ilk sayfalarda yer alan bir resimdir. Kitabın sahibini tanıtan, kitapla sahibi arasında bağ kuran bir tasarım ürünüdür. Kitap, exlibris'in üzerinde adı yazan okura, okur da artık o kitaba aittir. Ödünç alan kişi, okur okumaz kitabı sahibine geri vermelidir. İlk kullanımı Antik Mısır'a kadar uzanan bu kitap damgalarıyla, genç kitapseverler kendi benzersiz dünyalarını sayfaların arasına taşıyabilirler.

Percy Jackson ve Yunan Kahramanları

Özgün adı: Percy Jackson's Greek Heroes

Copyright © 2015, Rick Riordan

Tüm hakları saklıdır.

Disney • Hyperion tarafından yayınlanmıştır. Disney • Hyperion, Disney Book Group'un bir markasıdır.

Türkiye yayın hakları: Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No:3 Kat:10 Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

11. Baskı: İstanbul, 2024

ISBN: 978-625-6534-50-6

Sertifika no: 44919

Çeviri: Taylan Taftaf

Yayına hazırlayan: Sibel Doğru

Grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: 15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C

Güneşli-Bağcılar/İstanbul

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

 (0212) 373 77 44

 satis@doganyayinlari.com.tr

 xlibris.kitap

 xlibris_kitap

www.doganyayinlari.com.tr

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

PERCY JACKSON VE
YUNAN
KAHRAMANLARI

RICK RIORDAN

Çeviri: Taylan Taftaf

Her daim kahramanım olan Becky için.

R.R.

İÇİNDEKİLER

Giriş.....	9
Perseus Kucak İstiyor	11
Psyche Güzellik Kremi Çalıyor.....	60
Phaethon Ehliyet Sınavından Çakıyor	121
Otrera Amazonları İcat Ediyor (Ücretsiz, İki Günde Teslim!).....	146
Daidalus Geriye Kalan Her Şeyi İcat Ediyor.....	168
Theseus Herkesi Katle... Aaaa Bak, Kuş!.....	207
Atalanta Üç Meyveye Karşı: Atletik Ölüm Müsabakası.....	270
Her Ne Olduysa, Sorumlusu Bellerophon Değil.....	300
Kirene Aslan Yumrukluyor	328
Orfe Solo Takılıyor	343
Herkül, On İki Aptalca Şey Yapıyor	366
Jason Krallığı Birleştiren Bir Post Buluyor	461
Sonsöz.....	534

GİRİŞ

Bakın, bu işe sırf pizza için bulaştım.

Yayıncı, “Geçen yıl *Yunan Tanrıları*’nı yazarak esaslı bir iş yaptın! Bu sefer de Antik Yunan kahramanları üzerine bir kitap yazmanı istiyoruz! Çok kıyak olacak!” dedi.

“Millet, bende disleksi var. Benim için kitap *okumak* bile yeterince zor,” dedim ben de.

Onlar da bana bir yıl boyunca bedava pepperonili pizza vermeyi vadedtiler. Hem de yiyebildiğim kadar jöleli şekerle birlikte!

Sonuç olarak, kendimi onlara sattım.

Bu gerçekten kıyak bir kitap oldu. Siz de canavarlarla savaşmak niyetindeyseniz, bu kitaptaki hikâyeler, Medusa’nın yüzüne bakmak ya da lakabı Bitli olan bir heriften ikinci el yatak almak gibi bazı genel hatalara düşmenizi engelleyebilir.

Ama kadim Yunan kahramanlarını okumak için en iyi nedeniniz, bu hikâyelerin kendinizi daha iyi hissetmenizi sağlayacak olması. Hayatınızın ne kadar berbat olduğunu düşünürseniz düşünün, bu heriflerle hatunların hayatları çok daha kötü. Her daim kısa çöpü çekmeyi başarmış tipler.

Ha, bu arada beni tanıyorsanız adım Percy Jackson. Çağdaş bir melezim. Yani, Poseidon'un yarı-tanrı, yarı-insan oğluyum. Benim başımdan da bazı kötü olaylar geçti geçmesine ama size anlatacağım kahramanların hikâyeleri tam anlamıyla eski toprak kötü şans vakaları. Bu kahramanlar daha önce kimsenin batırmadığı yerlerde on numara beş yıldız batırdılar.

Bu kahramanların on ikisinden bahsedelim mi? Bu kadarı yeterli olacaktır. Bunların hayatlarının ne kadar berbat olduğunu okuduktan sonra varoluşunuz hakkında daha iyi hissetmezseniz, neyin size kendinizi iyi hissettireceğini bilmiyorum. Zehirlenmelerden, ihanetlerden, koparılan kol-bacaklardan, kanlı cinayetlerden, psikopat akrabalardan, insan eti yiyen çiftlik hayvanlarından falan bahsediyoruz burada.

O halde alevli mızrağınızı kapın. Aslan postundan pelerininizi sırtınıza atın. Kalkanınızı cilalayın. Ve kılıfınızda yeterince ok olsun. Canavarların kellesini koparmak, krallıkları kurtarmak, birkaç tanrının kıcını tekmelemek, Yeraltı'na baskın yapmak, pis insanların mallarını yağmalamak için dört bin yıl öncesine gidiyoruz.

Ve tatlı olarak da, acı dolu trajik ölümler bizi bekliyor.

Hazır mısınız? Güzeel. Hadi o zaman başlayalım!

PERSEUS KUCAK İSTİYOR

Bu herifle başlamak durumundayım.

Sonuçta, adaşız. Gerçi tanrı babalarımız farklı ama annemin Perseus'un hikâyesini sevmesinin basit bir nedeni var: hikâyenin sonunda Perseus ölmüyor. Bin bir parçaya doğranmıyor. Ebedi bir cezaya da çarptırılmıyor. Hatta kahraman hikâyelerinin genel gidişatı açısından baktığımızda, bununki gerçekten mutlu sonla bitiyor.

Bundan, Perseus'un hayatının berbat geçmediği sonucunu çıkarmayın sakın. Ayrıca bir sürü insan da öldürdü. Ama yapacak bir şey yok tabii.

Perseus'un kötü şansı daha doğmadan önce başladı.

Öncelikle, o dönemde Yunanistan'ın tek bir ülke olmadığını anlamanız gerekiyor. Perseus'un zamanında Yunanistan bir sürü küçük krallığa bölünmüştü. Yani kimse etrafta, "Selam, ben Yunanım!" diye dolanmıyordu. Tanıştığınız insanlar size hangi şehir devletinden olduğunuzu sorardı: Atina, Tebai, Sparta, Zeusköy falan. Yunan toprakları koca bir emlak sitesi gibiydi. Her kentin kendi kralı vardı. Dahası, Akdeniz'e saçılmış yüzlerce adanın her biri de ayrı bir krallıktı.

Bugün hayatın böyle olduğunu düşünsenize. Manhattan'da yaşıyorsunuz diyelim. Yerel kralınızın kendi ordusu, kendi vergi sistemi, kendi kuralları olurdu. Olur da Manhattan'da yasaları çiğnerseniz, New Jersey'deki Hackensack'a kaçabilirdiniz. Hackensack kralı size sığınma hakkı tanırdı ve Manhattan bu konuda hiçbir şey yapamazdı (elbette iki kral müttefik olursa işler değişir; bu durumda arada kalıp tost olurdu-
nuz).

Kentler sürekli birbirine saldırırdı. Brooklyn kralı, Staten Island'la savaşa girmeye karar verebilirdi. Bronx'la Greenwich askeri ittifak kurup Harlem'i istila ederdi. Bu durumda hayatın nasıl da ilginç olabileceğini görüyorsunuz.

Her neyse. Yunan anakarasındaki kentlerden birinin adı Argos'tu. Cıvardaki en büyük ya da en güçlü kent değildi belki ama hatırı sayılır büyüklükteydi. Bu kentte yaşayan insanlar kendilerine "Argives" derdi. Herhalde "Argosites" kulağa bir tür parazit gibi geldiğinden. Krallarının adı Akrisios'tu. Akrisios pis herifin tekiydi. Kralınız o olsaydı, bir an olsun düşünmeden Hackensack'a kaçardınız.

Akrisios'un, Danaë adında güzeller güzeli bir kızı vardı. Ama bu, Akrisios için yeterli değildi. O zamanlar önemli olan erkek çocuklardı. Bir oğlunuz olacaktı ki, aile adınızı taşısın, öldüğünüzde krallığı devralsın, falan filan. Krallık neden kız çocuklarına kalamıyordu? Bilmem. Aptalca ama durum buydu işte.

Akrisios karısına, "Erkek doğarsana be kadın! Erkek evlat istiyorum!" diye bağırıp dursa da bu hiçbir işe yaramadı. Karısı öldüğünde (herhalde aşırı stresten gitti kadın), kral iyiden iyiye gerilmeye başladı. Ardında erkek evlat bırakmadan ölürse, krallık küçük kardeşi Proitos'a kalacaktı ve iki kardeş birbirlerinden nefret ediyordu.

Çaresizlikten gözü dönen Akrisios, Delfi Kâhini'ne gitti.

Bilin diye söylüyorum, Delfi Kâhini'ne gitmek genellikle kötü bir fikirdir. Bunun için uzun bir yolculuğa çıkıp Delfi kentine gitmeniz ve kentin ucundaki karanlık bir mağarada, üç bacaklı taburesine oturmuş, bütün gün içine volkanik duman çekip kehanetlerde bulunan, yüzü örtülü bir hanımefendiyi ziyaret etmeniz gerekirdi. Öncelikle kapıdaki rahiplere esaslı bir bağışta bulunurdunuz ve kâhine tek bir soru sorabilirdiniz. Büyük ihtimalle sizi ipe sapa gelmez bir bilmeceyle yanıtlardı. Siz de kafanız daha da karışmış bir halde, dehşet içinde ve hafiflemiş bir cüzdanla orayı terk ederdimiz.

Ama az önce dediğim gibi, Akrisios çaresizdi. “Kâhin, neden hiç oğlum olmuyor?” diye sordu. “Tahta geçip aile adımı kim sürdürecektir?”

Kâhin bu defa bilmecelerle yanıt vermedi.

“Çok basit,” dedi rahatsız edici bir sesle. “Senin asla oğlum olmayacak. Ama bir gün kızın Danaë bir oğul doğuracak. Bu çocuk seni öldürüp Argos'un yeni kralı olacak. Bağışın için sağ ol. Hadi sana iyi günleer!”

Afallayıp öfkelenen Akrisios evine geri döndü.

Sarayına ulaştığında kızı Danaë onu görmeye geldi. “Baba, sorun nedir? Kâhin ne dedi?”

Akrisios, uzun kara saçları ve kahverengi gözleri olan güzeller güzeli kızına baktı. O güne dek bir sürü adam onunla evlenmek istemişti. Akrisios artık kehanetten başka hiçbir şeyi düşünemiyordu. Danaë'nin evlenmesine müsaade edemezdi. Danaë asla bir erkek çocuk doğurmamalıydı. Danaë artık onun kızı değil, ölüm fermanıydı.

“Kâhin, sorunun sende olduğunu söyledi,” diye homurdandı Akrisios. “Bana ihanet edecekmışsin. Beni öldürtecekmışsin!”

“Ne?” dedi Danaë, sersemleyerek. “Asla, babacığım!”

“Muhafızlar!” diye bağırdı Akrisios. “Bu alçak yaratığı alın gözümün önünden!”

Danaë babasını kızdıracak ne yaptığını anlayamadı. Her zaman nazik ve düşünceli bir evlat olmaya çalışmıştı. Akrisios korkutucu, öfkeli biri olmasına; yanında kuduz köpeklerin oluşturduğu bir sürü ve elinde mızrağıyla ormanda köylüleri avlamaktan hoşlanmasına rağmen, babasını seviyordu.

Danaë her zaman tanrılara uygun şekilde adakta bulunurdu. Duasını eder, sebzelerini yer, ödevlerini zamanında yapardı. Birdenbire babası neden onun hain olduğuna kanaat getirmişti?

Buna yanıtı yoktu. Muhafızlar kızı, kralın yeraltındaki çok iyi korunan zindanına kapattılar. Zindan, tuvaletle yatak niyetine kullanılan büyükçe bir kayanın bulunduğu, otuz santim kalınlığında bronz duvarları olan, daracık bir hücreydi. Tavandaki hava deliği Danaë'nin nefes almasının yanı sıra, içeri az da olsa ışık girmesini sağlıyordu ama sıcak günlerde, bronz duvarlar hücrenin kaynayan bir çaydanlık gibi ısınmasına neden oluyordu. Üzerinde üç kilidi olan kapının penceresi yoktu; yalnızca alt kısmında, yemek tepsisinin geçebileceği kadar bir aralık vardı. Kendi muhafızlarına güvenmediğinden, kapının tek anahtarı Akrisios'ta duruyordu. Her gün, Danaë'ye iki kuru bisküviyle bir bardak su veriliyordu. Avluya çıkmasına müsaade yoktu. Ziyaretçiye müsaade yoktu. İnternet erişimine müsaade yoktu. Hiçbir şey yoktu.

Merak ediyorsunuzdur: Akrisios, Danaë'nin çocuk doğurmasından bu kadar endişeleniyorsa, neden onu öldürmüyordu?

E benim art niyetli dostlarım, tanrılar aile içi cinayetleri çok ciddiye alıyordu (aslında aile içi cinayetleri icat eden tanrılar olduğundan, bu da tuhaf). Çocuğunuzu öldürürseniz, Hades size Yeraltı'nda çok özel

bir ceza verilmesini sağlardı. Furyalar peşinize takılırdı. Mireler hayat çizginizi keserdi. Kötü karmalar gününüzü mahvederdi. Diğer taraftan, çocuğunuz “kazara” yeraltındaki bir bronz hücrede son nefesini verdiğinde... bu alenen cinayet sayılmıyordu. Bu daha çok, *Ah be! Bu nasıl oldu yahu?* gibi bir durumdu.

Aylar boyunca, Danaë yeraltındaki hücrelerinde çürüdü. Bisküvi ve suyla küçük hamur bebekler yapmak ya da Tuvalet Bey’le konuşmak dışında yapacak hiçbir şey olmadığından, zamanının çoğunu kendisine yardım etmeleri için tanrılara dualar edip yalvararak geçirdi.

Belki tatlı bir kız olduğundan, belki de her zaman tapınaklarda adaklar sunduğundan, en sonunda tanrıların ilgisini çekmeyi başardı. Belki de bunun nedeni Danaë’nin aşırı güzel olmasıydı.

Bir gün, göklerin efendisi Zeus, Danaë’nin kendi adını seslendiğini duydu (tanrılar böyledir işte; adlarını söylediğiniz anda canlanırlar. Bahse girerim Google’da kendi adlarını aratıp sonuçlara bakarak epey zaman geçiriyorlardır).

Zeus, süper-keskin röntgenci gözleriyle gökyüzünden aşağı baktığında, bronz duvarlı hücrede tutsak düşmüş, zalim kaderine ağıtlar yakan güzel prensesi gördü.

“Dostum, bu çok yanlış,” dedi Zeus, kendi kendine. “Nasıl bir baba âşık olup çocuk yapmaması için kendi öz kızını tutsak eder?”

(Aslında bu tam da Zeus’un yapacağı türden bir şeydi ama neyse...)

“Çekici de bir kızmış be,” diye mırıldandı Zeus. “Sanırım bu hanımefendiyi ziyaret edeceğim.”

Zeus hep böyle şeyler yapardı. Ölümlü bir kıza ilk görüşte abayı yakar, romantik bir hidrojen bombası gibi kızın hayatının orta yerine düşer, o hayatı mahveder ve doğan çocuğu bir başına büyütmesi için

PERCY JACKSON VE YUNAN KAHRAMANLARI

Kim kesti Medusa'nın kafasını?

Kim dişi bir ayı tarafından büyütüldü?

Kim Pegasus'u evcilleřtirdi? Ve ne oldu řu Altın Post'a?

Bu soruların yanıtlarını ancak bir yarı-tanrı verebilir ve Percy Jackson, Perseus'un, Atalanta'nın, Bellerophon'un ve diğer önemli Yunan kahramanlarının maceralarını anlatmak için tekrar karşınızda!

Okuyucuların Percy'den bekleyeceği şekilde eğlenceli bir tarzda yazılmış bu hikâyeleri Rick Riordan'ın sadık takipçileri ve bir kahramana ihtiyacı olan herkes kesinlikle okumalı.

“Benim başımdan da bazı kötü olaylar geçti geçmesine ama size anlatacağım kahramanların hikâyeleri tam anlamıyla eski toprak kötü şans vakaları. Bu kahramanlar daha önce kimsenin batırmadığı yerlerde on numara beş yıldız batırdılar...”

